

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanje)
op 4 oktober 2019 – KM/Subdelegación del Gobierno de Albacete**

(Zaak C-731/19)

(2019/C 432/34)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Partijen in het hoofdgeding

Appellant: KM

Geappelleerde: Subdelegación del Gobierno de Albacete

Prejudiciële vraag

Is de uitlegging van het arrest van het Hof van 23 april 2015 (C-38/14, Zaizoune ⁽¹⁾) in die zin dat de Spaanse bestuurlijke en rechterlijke instanties richtlijn 2008/115/EG ⁽²⁾ rechtstreeks kunnen toepassen ten nadele van een derdeler, waarbij gunstiger nationale sanctiebepalingen niet in overweging worden genomen en buiten toepassing worden gelaten, waardoor de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de betrokkene wordt verzwaaard en het legaliteitsbeginsel ter zake van strafbare feiten en straffen mogelijk wordt geschonden, verenigbaar met de rechtspraak van het Hof over de grenzen van de rechtstreekse werking van richtlijnen, en moet het feit dat de Spaanse wetgeving niet in overeenstemming is met de richtlijn, in plaats van op die wijze, niet worden verholpen middels een wetswijziging of volgens de procedures waarin het Unierecht voorziet om een lidstaat ertoe te verplichten richtlijnen naar behoren om te zetten?

⁽¹⁾ EU:C:2015:260.

⁽²⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008, L 348, blz. 98).

Beroep ingesteld op 23 oktober 2019 – Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-788/19)

(2019/C 432/35)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: N. Gossement en C. Perrin, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

— Vaststellen dat het Koninkrijk Spanje:

— de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 21, 45, 56 en 63 VWEU en de artikelen 28, 31, 36 en 40 van de EER-Overeenkomst.

- door aan de niet-nakoming van de verplichting om informatie te verstrekken over goederen en rechten in het buitenland of aan de laattijdige indiening van „model 720” gevolgen te verbinden die de kwalificatie van deze activa als ongerechtvaardigde vermogenswinst met zich meebrengen en die niet verjaren;
- door bij niet-nakoming van de informatieplicht met betrekking tot de goederen en rechten in het buitenland en laattijdige indiening van „model 720” automatisch een vaste geldboete op te leggen van 150 %;
- door bij niet-nakoming van de informatieplicht met betrekking tot de goederen en rechten in het buitenland en laattijdige indiening van „model 720” vaste geldboeten op te leggen, waarvan het bedrag hoger is dan dat van de sancties waarin de algemene regeling voor soortgelijke inbreuken voorziet;
- Het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Spaanse belastingwetgeving verplicht personen die fiscaal ingezetenen van Spanje zijn om bepaalde activa en rechten die zich in het buitenland bevinden, aan te geven door middel van een belastingaangifteformulier („Model 720”). In geval van niet- of onjuiste nakoming van deze verplichting wordt een specifieke sanctieregeling toegepast.

De Commissie is tot de conclusie gekomen dat de sancties, die bestaan in de kwalificatie van de activa als vermogenswinst, in de niet-toepassing van de normale verjaringsregels en in de oplegging van vaste geldboeten, een beperking van de fundamentele vrijheden van het VWEU en de EER vormen. Hoewel deze maatregelen in beginsel geschikt kunnen zijn om de nagestreefde doelstellingen, namelijk het voorkomen en bestrijden van belastingontwijking en belastingfraude, te verwezenlijken, zijn ze onevenredig.

Beroep ingesteld op 29 oktober 2019 – Europese Commissie/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-796/19)

(2019/C 432/36)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: Walter Mölls, Cécile Vrignon)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Oostenrijk haar verplichtingen uit hoofde van artikel 3, onder a), van richtlijn 2007/59/EG ⁽¹⁾ niet is nagekomen doordat zij een andere instantie dan de veiligheidsinstantie die wordt bedoeld in artikel 16 van richtlijn 2004/49/EG ⁽²⁾ heeft aangewezen als bevoegde autoriteit voor de toepassing van richtlijn 2007/59/EG;
- de Republiek Oostenrijk verwijzen in de kosten van de procedure.